



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 43. Comitia Sopronii in Hungaria pro domanda Protestantium rebellione habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

ut alio tempore illos, qui a Regibus no-
minari solent, creare posset.

Sæc. XVII.
A. C. 1681.

§. XLIII.

*Comitia Sopronii in Hungaria pro
sedanda Protestantium rebel-
lione habita.*

Habebatur hoc anno die decima octa-
va Martii Tyrnaviæ Hungariæ Pro-
cerum conventus, cui Esterhasius &
Forgatsius natione Hungari, ut intrusæ
gentis Germanæ calumnia declinare-
tur, præerant: Speratæ tamen pacis
successum rursus intercidebant Prote-
stantes, qui recoctis veteribus querelis
Hungariam Germano milite liberari,
omniaque Tempia reddi pertinaciter
petebant: cum autem ejusmodi postu-
lata tam Cæsaris dignitati, quam Rei-
publicæ bono adversarentur, omnibus-
que probe perspectum esset, quod con-
cessa sectæ libertate, Protestantium per-
duellioni atque impietati ad quævis
audenda habenæ laxarentur, aliunde
vero Cæsar jam antea eis Tempia suo
ære constructa concessisset, hinc non
modo Emericus ex Ordine Capucino-
rum Viennensis Episcopus, ac Clerici,
sed ipsi etiam Hungariæ Proceres eo-
rum petulantia irritati, illis exprobra-
bant, quod insuper Ecclesias Catho-
licis,

Wagner vit.
Leop. lib. 8.
pag. 564.

Qq 2.

licis,

Sæc. XVII. licis, ac vetustissimis earum Possessionibus, nonnisi armatæ rebellionis, ac
A. C. 1681. Turcicæ violentiæ auxilio per vim ereptas, nec ullo unquam aut comitiorum, aut Regis, vel Palatini consensu usurpatas extorquere præsumerent, ac propterea seditionem suam Religiosis velamine tegentes, universum Regnum tumultibus permiscerent. Simulabat Emericus Töckelius rebellium Princeps animum ad pacem propensum, seque fore Catholicum spondebat, si compensatis damnis Cæsar, ut Helenam Ragotsiam ducere posset, consentiret. Verum Leopoldus seditionis facies nuptialibus tædis, indeque nova præcipuorum rebellium affinitate acrius arsuras restringere, inconsultum ratus, prius positis armis, dimissisque externis militibus, & composita rebellione certiora fidei argumenta ab eo dari petiit. Hac repulsa offensus Töckelius, capta Bartfelda totam circum regionem fœde devastabat, ac Zatmaria incassum tentata tripartitum exercitum suum diripuit, partemque Balasso ad diripiendam Moraviam, Petrozio alteram ad invadendam Silesiam tradidit, ipse vero cum reliquis Cæsareis in Hungaria oppugnare statuit; cunctorum tamen molimina Starenbergius & Caprara Cæsarei exercitus Duces everterunt. Interim

terim vero de comitiis Sopronii habendis Viennæ deliberatum est. Præfigitur Mensis Majus, convocat publicis literis Ordines Paulus Esterhásius, conveniunt magno numero Hungariæ Proceres, unacum Strigoniensi Episcopo, & Forgatsio Comite. Töckelius tamen Gallorum opibus, Turcarum & Polonorum copiis tumidus, ut ad comitia veniret, permoveri haud potuit, etsi induciæ, sectæque libertas ultra Tibiscum profitendæ suis promitteretur, ac ipsemet Cæsar jam vigesima secunda Maij solenni apparatu advenisset: Altera igitur die Leopoldus Imperator ornatissima oratione latina comitiis initium fecit, ac præprimis Regni Palatinum eligi præcepit. Nominati sunt ad delectum Joannes Colonnitsius Hungariæ Curiae Præses, Nicolaus Erdödu Croatiae Prorex, Petrus Czackius, & Paulus Esterhásius, qui postremus etiam unanimi omnium calculo die decima tertia Junii electus, eadem die Cæsari juratum fidelitatis homagium exsolvit. His peractis agebatur de rei deliberandæ summa, quæ ad duo Religionis, Germanique militis capita reducebatur: Protestantes igitur præ ceteris querebantur, Tempa esse erepta, proscriptos Prædicantes, Religionis indultæ exercitia interdicta,

Sæc. XVII.
A. C. 1681.

Q q 3

Pro-

Sæc. XVII. A. C. 1681. Protestaness Magistratibus exclusos, plurimosque metu, minis & verberibus ad Catholicorum sacra adaectos: Ad hæc criminationes responderunt Catholici, anno quidem hujus sæculi decimo sexto non ex debito, sed Cæsaris benignitate eis sectæ libertatem fuisse indultam, ea tamen lege, ne exinde Catholicae religioni præjudicium fieret: non fuisse erepta eis Tempia, sed duntaxat recuperata Catholicis propria, quæ ipsi conculcata vera religione Regno cœva, Sacerdotibus barbarorum more excarnificatis, contemeratis omni impietate sacrosanctis mysteriis, direptisque petulantè ornamentis, nonnisi armata Turcarum ope Catholicis suffurati essent: sique aliquamdiu hæc Tempia usurpassent, ea tolerandi indulgentiam a temporum iniquitate, & resistendi impotentia extortam fuisse. Prædicantes vero non ob religionem, sed horrenda scelera, conjurationes, sacrilegia, & inhumanas in Catholicos crudelitates fuisse mulctatos, ex æquissima sententia iudicum, quorum dimidia pars ex ipsis Protestantibus constitisset patere, Catholicos autem, si Protestantes ab officiis publicis exclusissent, nonnisi vices rependisse: in quatuordecim tamen comitatibus, totaque ferme superiore Hungaria Calvinistas & Lutheranos dominari, eosque

*Verwirrtes
Ungerland.
pag. 270.*

que nequidem Catholici nominis vestigium reliquisse: cum autem interim nuntiatum esset, quod Calvinistæ rebelles Hamonam urbem interceperint, eaque penitus direpta, plurimisque ædibus atque Ecclesiis in cineres redactis quatuor Franciscanos barbara crudelitate trucidarint, cunctosque Sacerdotes Catholicos, quos infausa fors in manus dedit, pari sævitia, tollendos minitati essent, ac insuper Töckelius audacter solvenda Turcis tributa, quæ datis in pignus uxoribus prolibusque sponderat, Cæsari imponeret, & cum duodecim rebellium millibus trajecto Tibisco in Hungariam irrumperere pararet, hinc Imperator rursus majoris mali metu territus, necnon Gabrielis Oxenstirni Sueci Oratoris precibus ac minis expugnatus, seditiosis tam Helveticæ, quam Augustanæ Confessionis Proceribus, si ad obsequium reversi, nec Parochis nec Dominis, in quorum fundo degunt, molestiam sint causaturi, sectæ libertatem pollicitus est, insuper concessit, ut Tempia, quæ in permixtæ dominationis urbibus possident, retinerent, & reliqua, qua anno septuagesimo conditione fuerint, recuperarent, necnon Posonii, ceterisque Regiis oppidis in loco proxime designando unum Templum suo ære extruere

Sæc. XVII.
A. C. 1681.

Qq 4

strue-

Sæc. XVII. fruere valerent. Verum hæc ipsa Cæ-
 A. C. 1681. saris indulgentia omni expectatione
 major Protestantes ad obsequium emol-
 lire haud poterat; hi enim, quamvis
 a Bauningio Batavorum Oratore ad
 moderandum in Catholicos odium ad-
 moniti essent, a postulatis suis ne li-
 tum unguem desistere statuerunt, eo-
 rum audaciam inflammante Töckelio,
 qui unacum Abassio Transylvaniæ Prin-
 cipe, Turcis, Transylvanis, Valachis,
 Moldavisque Scepusium, Beserminum,
 Kaloam montanasque urbes intercepti,
 totamque trans Tibiscanam Regionem,
 incendiis, terrore, ac latrociniiis depopu-
 latus est. Rursus etiam Abassius
 Zatmariam urbem arcta obsidione cin-
 xit, Transylvaniam vero novo servitu-
 tis iugo adstringi veritus, e medio co-
 natu se recepit, ab insequentibus Hol-
 saris multa cæde, spoliisque multatus.

§. XLIV.

Comitiorum successus.

Theatr. Eu- Indignabatur vehementer Leopoldus
rop. Priet. Imperator, quod, Protestantium se-
Annal cont. rociam nulla re magis, quam sua in-
pag. 963. dulgentia irritari, iterato experimento
 comprobatum cerneret, quocirca dilato
 Religionis negotio politicas Magnatum
 tam Catholicorum quam Protestantium
 quere-